

VESZPRÉM MEGYEI
KORMÁNYHIVATAL

KORMÁNYMEGBÍZOTT

K: Nagy Kovács P.
2012 MÁJ 16.

Ügyszám: XIX-B-004/555-1/2012.

Ügyintéző: dr. Lohonyai Bernadett

Telefonszám: 88/579-342

Tárgy: Törvényességi felhívás

Balatonalmádi Város Önkormányzata
Képviselő-testülete

Balatonalmádi

Széchenyi sétány 1.

8220

BALATONALMÁDI VÁROS ÖNKORMÁNYZATI KORMÁNYHIVATALA		
2012. MÁJ. 21.		
1/97/2/2012		
melléklet		
Előadó:	Ürőszám:	Előadó:
		Dr. Dancs

Tisztelt Képviselő-testület!

Balatonalmádi Város Önkormányzata Képviselő-testületének (a továbbiakban: Képviselő-testület) a helyi adókról szóló 26/2008. (XII. 19.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: rendelet) törvényességi felügyeleti eljárásban történő vizsgálata alapján, Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 132. § (1) bekezdés a) pontjában biztosított hatáskörömben eljárva

törvényességi felhívással

élek.

A rendelet az alábbi indokok alapján **törvénytértő**.

A rendelet 3. § (1) bekezdése szerint:

„3. § (1) a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 13. §-ában felsoroltakon túlmenően mentes az adó alól:

a) valamennyi lakóépület esetén a településen állandóra bejelentett lakosként nyilvántartottak után személyenként 30 m² az adóév január 1-i állapotának megfelelően,

b) a mindenkori tulajdonrésze után az a 70 éven felüli, egyedülálló adózó, aki településen lakóépületben legalább 5 éve állandóra bejelentett lakos az adóév január 1-i állapotának megfelelően."

Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) 32. cikk (1) bekezdésének h) pontja alapján a helyi önkormányzat dönt a helyi adók fajtájáról és mértékéről. A Képviselő-testület adó-megállapítási jogának kereteit a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Hatv.) határozza meg.

A Hatv. 6. §-a arra hatalmazza fel az önkormányzatot, hogy az adók mértékét a helyi sajátosságok, az önkormányzat gazdálkodási követelményei, az adóalanyok teherbíró képessége figyelembevételével állapítsa meg, illetve, hogy a Hatv. második részében meghatározott mentességeket további mentességekkel, a kedvezményeket pedig további kedvezményekkel bővítse.

A Hatv. 52. § 21. pontja szerint állandó lakos az, aki a lakcímbejelentés szabályai szerint nyilvántartásba vett lakóhellyel, tartózkodási hellyel rendelkezik az önkormányzat illetékességi területén.

Amennyiben a Képviselő-testület a rendelet 3. § (1) bekezdésében feltüntetett „állandóra bejelentett” kifejezés alatt a Hatv. értelmező rendelkezésének megfelelő fogalmat ért, akkor a rendelet idézett szabálya sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében deklarált jogállamiság részét képező jogbiztonság követelményét. Az Alkotmánybíróság több határozatában mutatott rá arra, hogy **a világos, érthető és megfelelően értelmezhető normatartalom** a normaszöveggel szemben alkotmányos követelmény.

Jogbizonytalanságot okoz az „állandóra bejelentett” fogalomhasználat más szempontból is. A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Lakcímtv.) 38. § (3) bekezdése előírja, hogy ahol más jogszabály – például az önkormányzati rendelet – „állandó bejelentett lakást” említ, azon „lakóhelyet”, ahol pedig „ideiglenes lakáscímet” tüntet fel, azon „tartózkodási helyet” kell érteni.

A rendelet 3. § (1) bekezdésében alkalmazott „állandóra bejelentett lakos” kifejezés a Lakcímtv. alkalmazásában ugyanazt jelenti, mint a lakóhely fogalom.

Ha a Képviselő-testület szándéka az volt, hogy különbséget tegyen a lakóhely és a tartózkodási hely között, akkor figyelembe kell venni az Alkotmánybíróság értelmezését a helyi adó-megállapítás céljáról, a jogosultság terjedelméről, főbb elemeiről.

Az Alkotmánybíróság 55/2008. (IV. 24.) határozatában leszögezte, hogy az építményadó-kötelezettség megállapítása szempontjából az adóköteles ingatlanok tulajdonosai azonos csoportba tartozóknak – homogén csoportnak – tekinthetők, független attól, hogy ingatlanuk állandó lakóhelyüknek minősül-e vagy sem.

Az építményadó, mint vagyoni típusú adó esetében az adókötelezettségnek minden adóalany vonatkozásában az ingatlantulajdon az adó alapja. Az állandó lakosok (lakóhellyel rendelkezők) és a nem állandó lakosok (tartózkodási hellyel rendelkezők) tulajdonosi minősége között jogi szempontból nincs különbség, ezért önmagában az a tény, hogy az építményadó alanya az adó tárgyát képező ingatlant állandó lakóhelyeként használja-e, nem releváns, a tulajdonosok csoportján belül az építményadó szempontjából nem önálló csoportképző tényező.

Az Alkotmánybíróság már több határozatában (21/1990. (X. 4.) AB határozat, 2002/B/1991. AB határozat, 2047/B/1991. AB határozat) kifejtette, hogy az Alaptörvény által hatályon kívül helyezett Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 70/A. §-ában szabályozott hátrányos megkülönböztetés tilalma nem abszolút. A hátrányos megkülönböztetés tilalmát az Alkotmánnyal az emberi és alapvető jogok deklarálása tekintetében jogfolytonosságot megvalósító Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése tartalmazza. Nem minden, a jog által tett megkülönböztetés ellentétes az Alaptörvény e rendelkezésével. A megkülönböztetés tilalmába ütközik, ha ugyanazon szabályozási koncepción belül a jogalanyok egy csoportjára eltérő szabályozás vonatkozik, kivéve, ha a különbségtételnek kellő súlyú alkotmányos indoka van.

Álláspontom szerint a rendelet 3. § (1) bekezdése sérti az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglaltakat, mivel az építményadóval kapcsolatosan az adóalanyok jövedelmi, vagyoni viszonyaival, vagyoni helyzetével össze nem függő kritérium – az adóalanyok lakóhelye – alapján tesz különbséget az adóalanyok között.

Attól függően, hogy a jogalkotó mit ért az „állandóra bejelentett lakos” fogalma alatt, vagy a jogbiztonság követelménye, vagy a diszkrimináció tilalma sérül.

A rendelet 3. § (1) bekezdésének módosításakor **biztosítani kell, hogy a mentességek, kedvezmények évközi korrekciója naptári éven belül ne súlyosbítsa az adóalanyok adóterheit**, legyen alkalmas a mentességek és kedvezmények jelenlegi szabályozásánál szélesebb adóalanyi körre történő kiterjesztésére. Megfelel a hatályos törvényi rendelkezéseknek, ha **a kedvezmények során megállapított feltétel** nem az állampolgár lakóhelyét, tartózkodási helyét, életvitelszerű ott tartózkodás tényét, állandó vagy ideiglenes lakcímét nevesíti,

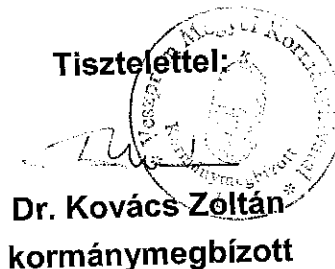
hanem az épület jellegéhez, funkciójához vagy használati módjához kapcsolódik.

Felhívom a Képviselő-testületet, hogy 2012. június 20-ig a hivatkozott törvénysértések megszüntetéséről intézkedni, s intézkedéséről, továbbá egyet nem értése esetén indokolásáról írásban tájékoztatni szíveskedjen.

Tájékoztatom a Képviselő-testületet, hogy a fenti határidő eredménytelen leteltét követően az Mötv. 134. § (2) bekezdése alapján a törvényességi felügyeleti eljárás egyéb eszközeinek alkalmazásáról mérlegelési jogkörben döntök.

Veszprém, 2012. május 7.

Tisztelettel:

Dr. Kovács Zoltán
kormány megbízott